

அரண்

பன்னாட்டுத் தமிழாய்வு மின்னிதழ்

(Peer Reviewed Journal Multidisciplinary)

ISSN: 2582-399X

காலாண்டு இதழ்
(ஐனவரி, ஏப்ரல், ஜூலை, அக்டோபர்)
ஆகிய மாதங்களில் வெளிவரும்

அரண்

பன்னாட்டுத் தமிழாய்வு மின்னிதழ்

Aran

International e Journal of Tamil Research

EDITORIAL BOARD

Founder / Editor in Chief

Dr PRIYAKRISHNAN

Publisher

MR P. JAYAKRISHNAN

Editorial Board Members

Dr V SELVAKUMAR

Professor And Head of The Department of Maritime History and Marine Archaeology Tamil University, Thanjavur, TamilNadu, India
selvakumar.v@tamiluniversity.ac.in

Dr. S. KAVITHA

School of Indian Languages and Comparative Literature, Tamil University, Thanjavur. TamilNadu, India

Dr.K.DAYANIDHI

Assistant Professor & Head i/c , Department of Vaishnavism , University of Madras, TamilNadu, India. dayanidhi@unom.ac.in

Dr O.MUTHIAH

Professor of Tamil, The Gandhigram Rural Institute (Deemed to be University) Gandhigram - 624 302 Dindigul District, TAMIL NADU

DR UMADEVI

Professor In Tamil, Department of Modern Indian Languages And Literary Studies University of Delhi, Delhi . dumadevi@mil.du.ac.in

அரண்

பன்னாட்டுத் தமிழாய்வு மின்னிதழ்

Aran

International e Journal of Tamil Research

EDITORIAL BOARD

DR JAGADEESAN.T.

Assistant Professor of Tamil, Department of Indian Languages,
Faculty of Arts, Banaras Hindu University,
Varanasi- 221005, Uttar Pradesh,India.

DR SENTHIL PRAKASH.S

Teacher – in- charge/Assistant professor (SG),Department of
Tamil, Institute of Languages, Literature & culture,
Visva – Bharathi University,Santiniketan,West
Bengal, India -731235

DR R TAMILSELVAN

Assistant professor, Aligarh Muslim University, Uttar Pradesh,India-202002

Dr SWARNAVEL ESWARAN

Associate Professor Departments of English, and Media and Information
Michigan State University. USA. eswaran@msu.edu

Dr (Ms.) NILANKA LIYANAGE

Senior Lecturer in Dance ,Department of Dance,Drame&Theatre Arts,
Swamy Vipulananda Institute of Aesthetic Studies,Eastern University Srilanka

Mrs THULSIVANTHANA UDAYASHANKAR

Senior lecturer Gr II in English, Swamy Vipulananda Institute of
Aesthetic Studies ,Eastern University, Srilanka

அரண்

பன்னாட்டுத் தமிழாய்வு மின்னிதழ்

Aran

International e Journal of Tamil Research

EDITORIAL BOARD

Dr B. DHANANJAYAN

Associate Professor, Sir Theagaraya College, Old Washermenpet,
Chennai - 600 021.

Dr P.SEKAR

Assistant Professor, Department of Education, Govt. Institute of Advanced Study
in Education, Saidapet, Chennai-600015. sekar@iasetamilnadu.ac.in

நிறுவனர்/பதிப்பாளர்/நிர்வாக ஆசிரியர்

இதழாக்கம்

திரு ப. ஜெயகிருஷ்ணன்

முதன்மை ஆசிரியர்

முனைவர் பிரியாகிருஷ்ணன்

+917299587879

www.aranejournal.com

aranjournal@gmail.com

அரண் பன்னாட்டுத் தமிழாய்வு மின்னிதழில் வெளிவரும் ஆய்வுக்கட்டுரைகள் அனைத்தும்
(Peer Review)பீர் ரிவியூ செய்யப்பட்டு பதிவு செய்யப்படுகிறது என்பதைத்
தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்.

தென்கிழக்காசிய நாடுகளில் இராமாயணம் - ஓர் ஆய்வு

Ramayana in Southeast Asian countries - A study

முதுமுனைவர் பிரியாகிருஷ்ணன்

Abstract;

The epics of India, the Ramayana and the Mahabharata, are deeply embedded in the minds and feelings of the Hindu people. They give strength to face the challenges of human life with maturity. They explain the path of devotion in a simple way. Among these, the Ramayana teaches the honesty of handling the challenges that arise in the life of an individual with patience and winning. It is known that this has spread not only to India but also to Southeast Asian countries and China. This article examines the spread of the Ramayana in Southeast Asia and some of the changes that have occurred in the Southeast Asian Ramayana from the original text.

Keywords: Ramayana, Southeast Asia, Kambar, Valmiki, India, epics

ஆய்வுச்சுருக்கம்:

இந்தியாவின் இதிகாசங்களாகத் திகழும் இராமாயணமும் மகாபாரதமும் இந்து மக்களின் மனதிலும் உணர்விலும் ஆழமாகப் பதிந்தவை. மனிதனின் வாழ்க்கையில் ஏற்படும் சாவல்களைப் பக்குவமாய் எதிர்கொள்ளும் பலத்தைத் தருபவை. பக்தி மார்க்கத்தை எளிமையாக எடுத்துரைப்பவை. இவற்றில் இராமாயணம் தனிமனித வாழ்க்கையில் ஏற்படும் இடர்களைப் பொறுமையுடன் கையாண்டு வெற்றி பெறும் நேர்மையினைக் கற்பிப்பது. இராமாயணம் இந்தியா மட்டுமல்லாது தென்கிழக்காசிய நாடுகள் மற்றும் சீன வரை பரவி இருக்கிறது. தென்கிழக்காசியாவில் இராமாயணம் பரவியதையும், மூல நூலிருந்து தென்கிழக்காசிய இராமாயணத்தில் ஏற்பட்டுள்ள சில மாற்றங்களை பற்றியும் இக்கட்டுரை ஆராய்கின்றது.

திறவுச்சொற்கள்: இராமாயணம், தென்கிழக்காசியா, கம்பர், வால்மீகி, இந்தியா, காவியங்கள்

முன்னுரை:

இந்தியாவில் இராமாயணம் வால்மீகி முனிவரால் இயற்றப்பட்டது. வால்மீகியை ஆதி கவி என்றும், இராமாயணத்தை ஆதிகாவியம் என்றும் இலக்கியங்கள் போற்றுகின்றது. இது கி.மு 500க்கும் கி.பி 200க்கும் இடைப்பட்ட காலத்தில் இயற்றப்பட்டிருக்கலாம் என்று

கருதப்படுகிறது. ஏழு காண்டங்களைக் கொண்ட இராமாயணம் 24,000 பாடல்களைக் கொண்டது. இக்காவியம், இராமாயணத்தின் கதைத் தலைவனாக விளங்கும் இராமனைப் பற்றிய கதையாக அமைந்திருக்கிறது. இராமனின் பிறப்பு முதல் இறப்பு வரை விரிவாக எடுத்துரைக்கின்றது. இராமகாதை முதலில் வாய்வழியாக வழங்கி வந்ததாகவும் பிற்காலத்தில் வால்மீகி முனிவரால் வடமொழியில் காவியமாக வடிக்கப்பெற்றது என்று சொல்லப்படுகிறது. இக்காப்பியம் இந்தியாவின் பல பிராந்திய மொழிகளில் மொழிபெயர்ப்போடு அந்தந்த பிராந்தியத்தின் பண்பாடுகளைக் கொண்டு தழுவியும் எழுதப்பட்டுள்ளது. கம்பர் இயற்றிய இராமாயணம் வால்மீகியின் இராமாயணத்தை அப்படியே மாற்றம் செய்யாமல் தமிழகத்தின் சில பண்பாடுகளை உட்புகுத்தித் தழுவியே எழுதப்பட்டுள்ளது. எடுத்துக்காட்டாக, இராவணன், சீதையை கவரும் போது வால்மீகி இராமாயணத்தில் இருப்பதைப்போல் அல்லாமல் குடிலில் இருக்கும் சீதையைத் தொடாமல் குடிலோடுப் பெயர்த்து எடுத்துச் செல்லும் இராவணின் பண்பாட்டை கம்பர் அமைத்திருக்கும் பாங்கு தமிழகத்தின் உயரிய பண்பாட்டை எடுத்துரைப்பது. இவ்வாறாக உள் நாட்டிலேயே இராமாயணம் சில மாற்றங்களைப் பெற்று எழுதப்பட்டிருப்பதால், தென்கிழக்காசிய நாடுகளில் அந்தந்தந்த நாடுகளுக்கான பண்பாட்டோடு அல்லது சூழலையொட்டி அல்லது காலத்தையொட்டி மாற்றியமைப்பட்டிருக்கிறது என்பது அந்தந்த இராமாயணங்களைப் படிக்கும் போது அறிய முடிகின்றது. இராமாயணம் உலகின் பிற பகுதிகளுக்கும் பரவியபோது, அந்தப் பகுதிகளில் வசிக்கும் மக்களின் கலாச்சாரங்கள் மற்றும் நம்பிக்கைகளுக்கு ஏற்ப அது வெவ்வேறு வடிவங்களையும் எடுக்கத் தொடங்கியது என்றே சொல்லலாம். இதனால் இராமாயணம் அந்தந்த நாட்டோடு எளிதாக மக்களின் வாழ்வியலோடு இணையும் காவியமாக அமைந்திருப்பது இங்கு கவனிக்கத்தக்கது.

தென்கிழக்காசியா:

தென்கிழக்கு ஆசியா என்பது ஆசியா கண்டத்தில் இந்தியாவுக்குக் கிழக்கிலும், சீனாவுக்கு தெற்கிலும், ஆஸ்திரேலியாவுக்கு வடக்கிலும் அமைந்த நாடுகளைக் குறிக்கும். ஆசியா கண்டத்தைச்சுப் சேர்ந்த நாடுகள் மற்றும் அதற்கு கிழக்கிலும் தென்கிழக்கிலும் அமைந்த தீவுகள் ஆகிய இரண்டு மண்டலங்களில் பொதுவாக இப்பகுதி பிரிந்திருக்கிறது. மியான்மார், லாவோஸ், தாய்லாந்து, கம்போடியா, வியட்நாம் மலேசியா, சிங்கப்பூர், இந்தோனேசியா, பிலிப்பீன்ஸ், புருணை, கிழக்குத் திமோர் ஆகிய நாடுகளை தென்கிழக்கு ஆசியா என்கின்றோம். தென் கிழக்கு ஆசிய நாடுகளில், கி.பி. முதலாம் நூற்றாண்டிலேயே, இராமாயணம் பரவத் தொடங்கி விட்டது. முதலில் வாய்வழியாகவும், பிறகு நாடக வடிவிலும், அதற்குப் பிறகு இலக்கிய வடிவத்திலும், இராமாயணம் அந்தந்த வட்டார மக்களிடம், பிரபலமடைந்துள்ளது. குறிப்பாக, இந்திய ஆய்வாளர்களான தென்கிழக்கு ஆசிய வரலாற்று வல்லுநர்கள், ஜார்ஜ் கோகெய்ட்ஸ்

(George Coedes), ஆர்.சி. மஜூம்தார்(R.C.Majmdar) போன்றோர் இந்தியக் கலாச்சார முக்கியத்துவம் பெற்ற கருத்துக்களைத் தெரிவித்துள்ளனர். அதாவது, இந்தியக் கலாச்சாரமும், நாகரீகமும் முற்றிலுமாக அப்படியே இடம் மாறி, நாகரீகம் அடையாத மக்களிடையே நிலைப்பெற்றன என்பது அவர்களது கருத்தாகும்.

தென்கிழக்காசிய நாடுகளில் இந்துப் பண்பாடு நிலவியிருந்ததற்கு அடிப்படைக் காரணிகளாகப் பின்வருவனவற்றைப் குறிப்பிடுகிறார் ப.ஜோதீஸ்வரன்,

1.வர்த்தக நடவடிக்கைகள்

2.குடியேற்றங்கள்

3.திருமண உறவு முறைகள்

4.சுதேசிகளின் நாகரிகத்தில் ஸ்திரமற்ற தன்மை

5. அரசியல் நடவடிக்கைகள்

மேற்கண்ட காரணங்களால் தென்கிழக்காசியப் பகுதிகளில் இந்துப் பண்பாடு பரவியதையே அறிஞர்கள் ஒப்புக்கொள்கின்றனர்.

இராமாயணம் பரவலில் தென்னிந்தியாவின் பங்கு:

பண்டைய தமிழகத்தில், தமிழர்கள் தென்னிந்தியா முழுவதும் ஆட்சி செய்தனர். மூவேந்தர்களான சேர, சோழ, பாண்டியர்களின் நல்லாட்சியால் குடிமக்கள் செல்வச் செழிப்புடன் மகிழ்ச்சியுடன் வாழ்ந்தனர். வணிகர்கள் குறிப்பாக நெய்தல் நில வணிகர்கள் சிறந்த கடலோடிகளாகப் புகழ் பெற்றவர்கள். இதனைப் பின்வரும் மேற்கோள்களால் அறியலாம்.

“கிறிஸ்து பிறப்பதற்குப் பன்னூற்றாண்டுக்கு முன்பே தமிழர் மேற்கே கிரீசு, உரோம், எகிப்து முதல் கிழக்கே சீனம் வரையில் கடல் வாணிகத் தொடர்புகொண்டிருந்தனர். எகிப்து, பாலஸ்தீனம், மெசபடோமியா, பாபிலோனியா சீனம் ஆகிய நாடுகள் தமிழரின் பொருள்களை விரும்பிப் பெற்றன. ஏலமும், இலவங்கமும், இஞ்சியும், மிளகும் மேற்காசிய நாடுகளில் நல்ல விலைக்கு விற்கப்பட்டன.” என்று அ. தட்சிணாமூர்த்தி குறிப்பிடுகிறார்.(அ. தட்சிணாமூர்த்தி,தமிழர் நாகரீகமும் பண்பாடும், ப:95)

” தமிழர்கள் கீழைக்கடற்கரைத் துறைமுகத்திலிருந்து இலங்கையின் கீழைக்கடற்கரைக்குச் சென்று அங்கிருந்து பத்து டிகிரி நீரோட்டம்(100 channel) என்றழைக்கப்படும் இயற்கையாக உருவான நீரோட்டத்தின் வழியாகக் குறைந்த மனித சக்தியைப் பயன்படுத்தி நேராகத்

தாய்லாந்து, மலேசியா, இந்தோனேசியா, பாலி, வியட்நாம் ஆகிய நாடுகள் வரை தனது வாணிகத்தை மேற்கொண்டனர்.” என மும்பை பல்கலைக்கழக முன்னாள் நிலவியல் பேராசிரியர் பி.அருணாச்சலம் குறிப்பிடுகிறார்.(கா.ராஜன், தொல்லியல் நோக்கில் சங்ககாலம்,ப:101)

சங்க காலத்துக்கு முன்பிருந்தே தமிழர்கள் தென்கிழக்காசிய நாடுகளுடன் வணிக நிமித்தம் தொடர்பில் இருந்துள்ளனர். அப்படிச் செல்லும் வணிகர்கள் அங்கேயே தங்கிவிடுதலும் உண்டு. அவ்வாறு தங்கும்போது அவர்கள் தங்களின் பண்பாடுகளையும் பழக்கவழக்கங்களையும் மறவாமல் பின்பற்றினர். இதனால் அந்நாட்டு மக்களும் அதனை விரும்பிப் பின்பற்றினார்கள் என்று சொல்லலாம். வணிகர்களை தொடர்ந்து பாண்டியப் பேரரசு, பல்லவப் பேரரசு மற்றும் சோழப் பேரரசு தென்கிழக்காசிய பகுதிகளை அடைந்த போது தமிழகத்திலிருந்த குடிமக்கள், அந்தணர்கள், தொழில் வல்லுநர்கள் என பலவகைப்பட்ட மக்களும் தென்கிழக்காசிய நாடுகளுக்குச் சென்று குடியேறினர். தமிழர் தம் பண்பாட்டையும், கலாச்சாரத்தையும் பரப்பினர். அதனால் தென்கிழக்காசியாவில் பல்வகைகளாலும், சோழர்களாலும் தமிழும், சமஸ்கிருதமும், கிரந்தமும், பாலியும் பரவலாக்கப்பட்டன. இதற்குச் சான்றாக, தென்கிழக்காசிய நாடுகளில் தமிழ், சமஸ்கிருதம், கிரந்தம், பாலி கல்வெட்டுகள் கிடைத்துள்ளன. தமிழகத்திலிருந்து சென்ற அரசுகள் அங்கும் தனது சமயத்தையும் இதிகாசங்களையும் பரப்பின. அங்கிருந்த மக்களும் இந்து கொள்கைகளால் ஈர்க்கப்பட்டு அதனைப் பின்பற்றத் தொடங்கினர். புத்த சாதகக் கதைகள் மிகமிக பழமையானது. இக்கதைகள் வான்மீகிக்கு முன்னரே அல்லது சற்றுப் பின்னரே தோன்றியிருக்க வேண்டுமென்று பேரா.அ.ச. ஞானசம்பந்தம் குறிப்பிடுகிறார். மேலும் பௌத்தர், சமணர் கடவுள் கொள்கையை ஏற்காதவர்கள். பௌத்த சாதகக் கதைகள் மூலம் காணப்படும் இராமன், சமண இராமாயணங்களில் காணப்படும் இராமன் என்று மற்றப் பகுதிகளை நீக்கிவிட்டு, இராமனை மட்டும் பார்த்தால் இராமனைக் கடவுளாகவோ, அவதாரமாகவோ கொள்ளாமல் நன்னடத்தை, நற்பண்பு, நல்லொழுக்கம், அறவாழ்வு என்பனவற்றின் நிலைகளானாகவே சித்திரிக்கின்றனர் என்றும் கூறுகிறார்.

தென்கிழக்கு ஆசிய இராமாயணங்கள் வால்மீகி மற்றும் கம்பராமாயணங்களுடன் ஒன்றுபட்டும், வேறுபட்டும் காணப்படுகின்றன. தென்கிழக்காசிய நாடுகளின் அரசியல், சமய, கலாச்சார மாற்றங்கள், இராமாயணத்திலும் எதிரொலிக்கிறது என்பது உண்மை. தென்கிழக்காசியத் தவிர சீனாவிலும் கி. பி 16ம் நூற்றாண்டில், இராம காவியம் இயற்றப்பட்டது. இதில் குரங்கு வடிவான கடவுளுக்கு முக்கிய இடம் உண்டு. சீன நூல்களில், குரங்குக் கடவுளின் படம் (அனுமன்) இடம் பெற்றுள்ளது.

தென்கிழக்காசிய நாடுகள் தவிர ஜப்பானில் ராமேயன்னா அல்லது ராமன்ஸோ (Ramaenna or Ramaensho) என்றும், இரானில் தாஸ்தன் இராம் ஓ சீதா (Dastan — Ram o sita) என்றும்,

ஸ்ரீ லங்காவில் ஜானகிஹரன் (janakiharan) என்றும், சீன, திபெத் மற்றும் யுன்னான்(தென்மேற்கு சீனா) வில் Langka sip Hor, (thai lu language) என்றும் பல இராமாயணங்கள் உண்டு.

இந்தோனேசியாவில் இராமாயணம்;

தென்கிழக்கு ஆசிய நாடான இந்தோனேசியாவில், இராமாயணம் அதிக செல்வாக்கு பெற்றுள்ளது. ஜாவா, சுமத்ரா, பாலி ஆசிய வட்டாரங்களில் பல இராமாயணங்கள் உள்ளன. 'யோகீஸ்வரா' ஜாவா இராமாயணத்தின் பெயர். இந்தோனேசியர்களின் வாழ்க்கை முறையில் இன்றளவும் இராமாயணம் தார்மீகப் பங்காற்றி வருகிறது. பர்மா, ஜாவா போன்ற நாடுகளில், 10ம் நூற்றாண்டில் உருவாக்கப்பட்ட இராமாயணத்தில், புத்த மதத்தின் தாக்கம் அதிகமாக உள்ளதை பார்க்கலாம். பௌத்த கொள்கைகளான உயிர்ப்பலி, தற்கொலை போன்ற அம்சங்கள் தவிர்க்கப்பட்டுள்ளன. தசரதனுக்கு அளிக்கப்பட்ட சாபம், சூர்ப்பணகையின் மூக்கறுப்பு போன்றவை இதில் அகற்றப்பட்டுள்ளன. பூஷணன், தன் சகோதரன் இராவணனுக்குப் புத்த சித்தாந்தக் கொள்கைகளை உபதேசிக்கும் நீண்ட பகுதியும் 'இராமவத்து' காவியத்தில் உள்ளது குறிப்பிடத்தக்கது. பர்மாவிலும், ஜாவாவிலும், 10ம் நூற்றாண்டில் எழுதப்பட்ட இராமாயணம், "இராம வத்து" வால்மீகி, கம்ப ராமாயணங்களுடன் ஒன்றுபட்டும், வேறு பட்டும் உள்ளது.

மலேயா இராமாயணம்:

சில தென்கிழக்கு ஆசியப் பகுதிகளில் 14, 15 ஆம் நூற்றாண்டுகளில் இஸ்லாம் வளர்ச்சி பெற ஆரம்பித்தது. இஸ்லாமியர்களின் ஆளுகை கீழ், இராமாயணம் புதிய மதக்கோட்பாடுகளுடன் பிரபலமாக வளர்ச்சி பெற்றது. புதிய வடிவங்களில் உருவானது. மலாய் மொழியில் இயற்றப்பட்ட இராமாயணத்தின் பெயர், ஹிக்காயத் ஸ்ரீராமா. மலேய இராமாயணமான ஹிகயத் செரி ராமா அரேபிய, பாரசீக மொழிகளில் உரைநடையாக எழுதப்பட்டது. இதில் இஸ்லாமியக் கோட்பாடுகளும் இருந்தன என்று மாலினி சரன் மற்றும் வினோத் சி கண்ணா குறிப்பிடுகிறார்கள். (Malinisaran, vinod c kanna, The Ramayana in Indonesia, pp.27-30) இந்தோனேசியாவை போன்றே மலேசியாவிலும் பல பெயர்களில் நீண்ட காலமாக இராமாயணம் செல்வாக்குடன் விளங்கி வருகிறது. இராம கதை தமிழ் வணிகர்களிடமிருந்து மலேசியாவை அடைந்ததாக நம்பப்படுகிறது. ஹிக்காயத் ஸ்ரீராமா அவற்றில் ஒன்று. இது, 13ம் நூற்றாண்டுக்கும், 17ம் நூற்றாண்டுக்கும் இடைப்பட்ட காலத்தில் தோன்றியது. உரை நடையில் இயற்றப்பட்ட இந்த இராமாயணம், முதல் முறையாக, 1843ல் அச்சிடப்பட்டது. இராவணனின் பிறப்பு பற்றிய விவரிப்புடன், இது துவங்குகிறது. அன்றைய மலாயாவின் இராமாயணமான இதில், பாத்திரங்களின் உறவு முறையில் வேறுபாடுகள் காணப்படுகின்றன. குறிப்பாக, சீதை,

இராவணனின் மகள் எனச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இராமனுக்கும், தேவி அஞ்சாதிக்கும் பிறந்தவன் அனுமன். வாலி, சுக்ரீவனின் சகோதரி இந்த அஞ்சாதி. இராவணன் மனைவி மண்டோதரிக்கும், வாலிக்கும் பிறந்தவன் அங்கதன் என்று பல மாறுபட்ட பாத்திர அமைப்புகள் இதில் காணப்படுகின்றன. இன்றளவும் மலேசியாவில் இராமாயணப் பொம்மலாட்டங்கள் தொடர்ந்து நிகழ்த்தப்படுகின்றன.

தாய்லாந்து இராமாயணம்:

“இராம கீர்த்தி என்றும் அழைக்கப்படும் இந்திய இராமாயண காவியத்தின் தாய் பதிப்பு இராம கீர்த்தி ஆகும். இந்தியப் புராணத்தின் படி, இராமாயணத்தை அதன் ஆரம்ப வடிவத்தில் இயற்றியவர் வால்மீகி. காவியம் 24,000 இரட்டை வசனங்களை (ஸ்லோகம்) கொண்டிருந்தது. இருப்பினும், இராம கீர்த்தியின் தாய் பதிப்பு வால்மீகியின் சமஸ்கிருத பதிப்பிலிருந்து அல்லாமல் தென்னிந்திய இராமாயண பதிப்புகளிலிருந்து வந்தது. இராம கீர்த்தி பூர்வீக தாய் மொழியையும் கொண்டுள்ளது. சக்ரி வம்சத்தின் (1782-1809) மன்னர் முதலாம் இராமர் இராம கீர்த்தியை தாய் கலையில் முதன்முதலில் அறிமுகப்படுத்தினார் (சுவாமி சத்யானந்த பூரி 1998: 5-8).² என்று குறிப்பிடுகிறார்.

தாய்லாந்து இராமாயணத்தின் பெயர் இராமாக்கியன், இராமகீர்த்தி தாய் புராணக்கதைகள் தோட்சகன் என்பது காவியங்களிலிருந்து வரும் ஒரு கதாபாத்திரம் என்றும், அவர் ஃபிரா இராமரின் மனைவி சீதாவை காதலித்ததாகவும் நமக்குத் தெரிவிக்கின்றன. தோட்சகன் சீதாவைக் கடத்துகிறார், இது பேய்களுக்கும் மனிதர்களுக்கும் இடையே ஒரு பெரிய போருக்கு வழிவகுக்கிறது. தோட்சகன் பத்து தலைகளை கொண்ட பேய்களின் ராஜா என்றும், அவரது 20 கரங்களில் எண்ணற்ற ஆயுதங்களைக் கொண்டுள்ளார் என்றும், மேலும் அவரது வெல்ல முடியாத தன்மையை உறுதியாக நம்புகிறவராக உள்ளவர் என்றும் குறிப்பிடப்படுகின்றது. ஃபிரா இராமர், ஃபிரா நாரை (விஷ்ணு) அவதாரமாகக் கருதப்படுகிறார். அவர் அயோத்தியின் மன்னர் டோசரோட்டின் மகன்.

இராமக்கியன் கதை நன்மைக்கும் தீமைக்கும் இடையிலான போராட்டத்தைத் தெளிவாகக் காட்டுகிறது. ஃபிரா இராமர் மற்றும் தோட்சகனின் உருவங்களில் நன்மையும் தீமையும் காட்டப்பட்டுள்ளன. அரண்மனையை ஒரு துன்பகரமான காட்டில் விட்டுச் சென்ற இளவரசர் ஃபிரா இராமரின் செயலில் தர்மத்தின் (கடமை) தத்துவத்தையும் கதை காட்டுகிறது. பிரா இராமர் தனது மனைவி சீதையின் நம்பகத்தன்மையைச் சந்தேகித்தபோது, படைப்பின் முடிவில் மரியாதை மற்றும் அன்பு பற்றிய பிரச்சினையும் எடுத்துக்காட்டப்பட்டது. இராமர் தனது சகோதரர் ஃபிரா லக்கிடம் சீதையைக் காட்டுக்குள் அழைத்துச் சென்று கொல்ல சொல்கிறார், ஆனால் வாள் அவரது கையிலிருந்து விழுந்து அவள் கழுத்தில் ஒரு மாலையாக மாறுகிறது.

எனவே, ஃபிரா லக் அரண்மனைக்குத் திரும்புவதாகவும், சீதாவைக் காட்டில் அலைய விட்டு வந்ததாகவும் அதன் பிறகு, சீதா மீண்டும் அரண்மனைக்குச் செல்ல மறுத்து, பாதாள உலகத்தின் ராஜாவான தாவோ விருணாலின் உதவியைக் கேட்கிறார். பிரா இராமா அனைத்து சவால்களையும் கடந்து வந்த பின்னரே, அவர் பிரா இராமாவுடன் அயோத்தியில் ஆட்சி செய்யத் திரும்பினார் (சுவாமி சத்யானந்த பூரி 1998: 120-123; புவாண்டெக் பப்ளிஷிங் கோ. லிமிடெட்: 92, 102). தாய்லாந்தில் இராமாயணம், ஆலய வழிபாடுகள், நாட்டியம், பொம்மலாட்டம், சிற்பம், ஓவியம் எனப் பல துறைகளில் நீண்ட காலமாகச் செல்வாக்கு பெற்றிருக்கிறது. குறிப்பாக, தென்னிந்திய மரபில் வந்த இராமாயணம் என்பதால், வால்மீகி இராமாயணத் தாக்கம் அதிகம் இல்லை. வால்மீகி இராமாயணத்தில் அரக்கியாக வரும் சூர்ப்பணகை, அழகிய பெண்ணாக இராமனைச் சந்திக்கிறாள். கம்பராமாயணத்தில் இடம் பெறாத மயில் இராவணன் கதையும் இங்குப் பிரபலம். தாய்லாந்து இராமாயணத்தில், அனுமனுக்கு முக்கிய இடம் அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. 'நாங்' என்ற இராமாயணப் பொம்மலாட்டம், தாய்லாந்தில் தொடர்ந்து நடத்தப் பட்டு வருகிறது. தாய்லாந்தில், குறிப்பாக பாங்காக்கில் உள்ள அரச அரண்மனையில் அமைந்துள்ள வாட் ஃபிரா கேவ் (மரகத புத்தரின் கோயில்) இல், இராமகியனின் காவியத்திலிருந்து வரையப்பட்ட படங்களும் உள்ளன. வாயில்களின் இருபுறமும் இரண்டு மாபெரும் பாதுகாவலர்கள் உள்ளனர். அவை பேய் கதாபாத்திரங்கள் - யாக். இந்த கதாபாத்திரங்கள் பிரகாசமான வண்ணங்களுடன் மிகவும் அதிநவீன முறையில் வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளன, ஆனால் இன்னும் ஒரு தர்ம பாலனின் (தர்ம பாதுகாவலர், வாயில் காவலாளி) மூர்க்கத்தனத்தையும் கம்பீரத்தையும் காட்டுகின்றன.

லாவோஸ் இராமாயணம்:

டி ஃப்ரா லக் ஃப்ரா ராம் ' என்பது லாவோஸ் பதிப்பாகும். இது லாவோஸில் ஒரு முக்கியமான ஆவணமாகும். எனவே அது தேசிய காவியமாக மதிக்கப்படுகிறது. ஃப்ரா இராமா கௌதம புத்தரின் அவதாரம் என்று நம்பப்படுகிறது. அதே நேரத்தில், லாவோ இராவணன் மாரா என்ற அரக்கனின் அவதாரமாகக் கருதப்படுகிறார். இராமாயணம் லாவோஸில் உள்ள புனித நதி லாவோஸ் நாட்டில், பல இராமாயணங்கள் வழங்கி வருகின்றன. வங்காள இராமாயணப் பின்னணியில் அமைந்த இராமாயணமும் அவற்றில் அடங்கும். அங்கு வழக்கத்தில் இருந்த, இரண்டு இராமாயணங்கள் சென்ற நூற்றாண்டில் லாவோசிய மொழியில் நூலாக அச்சிடப்பட்டன. தலைநகர் வியந்தின் கோவிலில் சுவரோவியமாகவும் இராமாயணம் சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளது. கம்பராமாயணத்தில் உள்ளது போல், சீதை, இராமன் மீது காதல் கொள்ளும் நிலை, லாவோஸ் இராமாயணத்திலும் வர்ணிக்கப்படுகிறது. அதே சமயம், சீதை, இராவணனின் மகள் என்றும் கூறப்படுகிறது. காஷ்மீர் இராமாயணத்திலும் இவ்வாறு உள்ளது கவனிக்கத்தக்கது.

கம்போடியா இராமாயணம்:

இராமாயணத்தின் ஆரம்பக்கால பதிப்புகள் கம்போடியாவில்தான் காணப்படுகின்றன. இராமாயணத்தின் கெமர் பதிப்பு ரீம்கர் என்று அழைக்கப்படுகிறது. அங்கோர் வாட் கோயில் 12 அல்லது 13 ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்தது, இக்கோயிலில் இராமாயணத்தின் அத்தியாயங்களை அடிப்படையாகக் கொண்ட பல அடிப்படைச் சிற்பங்களையும் கொண்டுள்ளது (சந்தோஷ் என். தேசாய் 1970: 10).³ என்பதிலிருந்து கம்போடியாவிலிருந்தே தாய்லாந்துக்கு பரவியிருக்கிறது என்று அறிய முடிகிறது.

கம்போஜம் என்று முன்பு அழைக்கப்பட்ட கம்போடியாவில் இராமாயணம் அதிக செல்வாக்கு பெற்றுள்ளதாக அறிய முடிகிறது. அங்கோர்வாட் கோவிலில் உள்ள ஒரு சிற்பத்தில் பாற்கடலைக் கடையும் காட்சியில், வாலி பங்கெடுத்துக் கொள்வதாகக் காட்டப்பட்டுள்ளது. வால்மீகி இராமாயணத்தில் இந்த நிகழ்ச்சி கூறப்படாவிட்டாலும், கம்பராமாயணத்தைப் பின்பற்றி, இக்காட்சி உருவாக்கப்பட்டிருக்கலாம் எனக் கூறப்படுகிறது. இராம கீர்த்தி எனும் பெயர் பெற்ற கம்போடிய இராமாயணம், 15ம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்தது. இராமாயணக் கதை, கம்போடியவின் பாரம்பரிய நாடக கலையான லகோன் கோல் எனும் பெயரில் நாட்டிய நாடகமாகவும் நடத்தப்பட்டு வருகிறது.

வியட்நாம் இராமாயணம்:

வியட்நாமியர்களிடையே, கி.பி., மூன்றாம் நூற்றாண்டிலேயே இராமாயணம் செல்வாக்கு பெறத் துவங்கியது. ஸ்ரீ மாறா என்ற மன்னரால் பொறிக்கப்பட்ட கல்வெட்டில், இராமாயணக் கதை இடம் பெற்றுள்ளது. ஸ்ரீ மாறன் என்ற பெயர், பாண்டிய மன்னர் பரம்பரைக்குரியது என்பதால் வியட்நாமுடன் அவர்களுக்கு பழங்காலத்து தொடர்பு இருந்திருக்கலாம் என்ற கருத்தும் உள்ளது. அந்த நாட்டின் வோ-கான் பகுதியிலுள்ள, 7ம் நூற்றாண்டுக் கல்வெட்டில், வால்மீகியின் பெயர் பொறிக்கப்பட்டுள்ளது.

(நன்றி:புகைப்படம்:இடது கம்போடியாவின் ராமாயண பதிப்பான ரீம்கரை சித்தரிக்கும் ஓவியம்
புகைப்படம்:வலது விக்கிப்பீடியா - வோசான் கல்வெட்டு)

வோ சான் கல்வெட்டு அல்லது கல்வெட்டு சி. 40 என்பது தென்கிழக்கு ஆசியாவில் இதுவரை கண்டுபிடிக்கப்பட்ட மிகப் பழமையான சமஸ்கிருத கல்வெட்டு ஆகும். தற்போது, இந்தக் கல்வெட்டு வியட்நாமின் ஹனோய் நகரில் உள்ள தேசிய வியட்நாமிய வரலாற்று அருங்காட்சியகத்தில் வைக்கப்பட்டுள்ளது. கல்வெட்டு வரிகளில் சில சமஸ்கிருத சொற்கள், இந்தக் கல்வெட்டு உருவாக்கப்பட்ட நேரத்தில் வால்மீகியின் இராமாயண காவியம் இந்தோசீனா தீபகற்பத்தில் பரவியிருந்ததற்கான சாத்தியக்கூறுகளைக் காட்டுகிறது என்று ஜீன் ஃபிலியோசாட் கூறுகிறார். தென்கிழக்கு ஆசியாவில் இந்திய மயமாக்கலின் முதல் அலைக்குச் சான்றாக வோ சான் கல்வெட்டை கோடெஸ் கருதினார் என்று விக்கிப்பீடியா குறிப்பிடுகிறது.

பிலிப்பைன்ஸ் இராமாயணம்:

பிலிப்பைன்ஸின் புகழ்பெற்ற நடனமான 'சிங்கில்' இராமாயணத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டது. இது தீவு தேமான லானோ ஏரியைச் சேர்ந்த மரானோ மக்களின் நாட்டுப்புற நடனமாகும் . இந்து மதம் மஜிபஹித்தின் ஜாவானியப் பேரரசிலிருந்து பிலிப்பைன்ஸுக்கு வந்தது.

பிலிப்பைன்ஸில், இராமாயணம் ' தராங்கன் ' என்று பிரபலமாக அறியப்படுகிறது. இந்தக் கதையிலும், இளவரசி காந்திகன் தீய சக்திகளால் கடத்தப்பட்டதைப் பற்றிய ஒரு கதை உள்ளது. அதே பகுதியில், இயற்கை பேரழிவுகள் ஒன்றன்பின் ஒன்றாகக் குறிப்பிடப்படுகின்றன. இளவரசர் பிடாங்குன் இளவரசியைக் காக்கிறார். இந்தக் கதை பல சிங்கில் நடன வடிவங்கள் மூலமாகவும் வழங்கப்படுகிறது.

பிலிப்பைன்ஸில் இராஜி மகாந்திரி (Raja Mahalani) என்ற பெயரில் ஓர் இராமாயணப் பதிப்பு உள்ளது, அங்கு இராவணனுக்கு இணையான பாத்திரமான மகாராடியா லவானா முக்கியத்துவம் பெறுகிறது. இந்த பிலிப்பைன்ஸ் பதிப்பு, மாரானாவோ இஸ்லாமிய குழுமத்தால் தங்கள் கலாச்சார அடையாளத்திற்கேற்ப மாற்றியமைக்கப்பட்டு, தங்கள் பொருளாதார மற்றும் சமூக வாழ்வியலுக்கு ஏற்றவாறு கதை புனையப்பட்டுள்ளது. 17-19 ஆம் நூற்றாண்டுகளில் பிலிப்பைன்ஸில் உள்ள மணிலா பல்கலைக்கழகத்தின் வழியாக இராமாயணம் அங்கு சென்றடைந்ததாகக் கூறப்படுகிறது.

இராமாயணம் நன்மைக்கும் தீமைக்கும் இடையிலான போரைச் சித்தரிக்கிறது. இராமர், அவரது மனைவி சீதா மற்றும் அவரது சகோதரர் லட்சுமணனுடன், பத்து தலைகள் கொண்ட அரக்க மன்னன் இராவணனால் குறிக்கப்படும் தீமையின் மீது நன்மையின் இறுதி வெற்றியைக் குறிக்கிறது. இராமருக்கு அவரது பக்தரான அனுமன் மற்றும் குரங்கு மன்னன் சுகிரீவனின் கட்டளையின் கீழ் குரங்குகளின் படை உதவுகின்றன.

மியான்மர் இராமாயணம்:

கிழக்கிலிருந்து தரை மார்க்கமாக வங்காளத்திலிருந்து பர்மா, தாய்லாந்து மற்றும் லாவோஸுக்கு இராமாயணம் பரவியதாக அறியப்படுகின்றது. மியான்மர் இந்தியாவுக்கு அருகில் உள்ள நாடாகும். இந்தியாவின் வடகிழக்கு எல்லையுடன் இணைந்துள்ளதாகும். இந்தப் பகுதியில் பல பழங்குடி மக்கள் உள்ளனர். அவர்களுள் ஒவ்வொரு குடியினருக்கும் அவர்களுக்கென இராமாயணக் கதைகள் உண்டு. அவை இந்தியாவின் வடக்கு மற்றும் கிழக்குப் பகுதியிலுள்ள இராமாயணங்களிலிருந்து மாறுபட்டவையாகும். மியான்மரில் யாமாசட்டௌ (yamazataw) என்று வழங்கப்படுவது இராம கதையாகும். மியான்மர் சாம்ராஜ்யத்தை பதினாறாம் நூற்றாண்டில் நிறுவிய அரசன் அநிருத்தன் (Anawhrata) காலத்தில் எழுதப்பட்டதாகக் கருதப்படுகிறது. அதே காலத்தைச் சேர்ந்த பழைய நகரான பகன் நாகரிலுள்ள நத்யவுங் விஷ்ணு ஆலயத்தில் கல்லினால் ஆன இராமர் சிலையொன்று காணப்படுகிறது. அதே காலத்தியதான கல்வெட்டொன்றில் மோன் மொழியில் ஓர் அரசன் , தான் இராமனின் நெருங்கிய உறவினர் என்று குறிப்பிட்டுள்ளான்.

பேரரசர் அலவுங்கபய என்பவர் , கி பி 1702ல் புதியதோர் அரசமரபைச் சுவேபோ என்னும் நகரில் நிறுவினார். இக்காலத்தில் இராமகாதை பர்மிய மக்களின் உள்ளத்தைப் பெரிதும் கவர்ந்தது. பர்மியக் கவிஞர்கள் இராமன் சீதை வரலாற்றைச் சிறப்புமிக கவிதைகளில் பாடத் தொடங்கினர். தாய்லாந்து நாட்டின் பண்பாட்டுத் தாக்கத்தாலேயே இராமகாதை பர்மாவில் செல்வாக்குற்றது என்பர். மாங்தோ (Mangtoe) என்பவர் இராமனைப் பற்றிப் பெருங்காப்பியம் ஒன்றை இயற்றினார். இராமர் ஏழை, எளிய மக்களிடத்துப் பேரன்பு பூண்ட ஏழைப்

பங்காளனாக அக்காப்பியத்தில் சித்திரிகப்பெற்றுள்ளமை நம் கருத்தைக் கவருகிறது. மாங்ஜா என்பவரும் சையாமிய மொழியில் உள்ள இராம நாடகத்தை அதிலுள்ள இனிய கிர்த்தனைகளோடு பர்மிய மொழியில் மொழிபெயர்த்துள்ளார் என்றும் அறிகின்றோம். பர்மிய மொழியில் ஒன்பது இராமாயணத் தழுவல்கள் இயற்றப்பட்டுள்ளது. பர்மிய நாடகக் கலைகளில் இராமாயணம் நாடகமாக நடிக்கப்பட்டது. பண்டிகைகளின் போது அரசர் முன்பு இராமாயண நாடகங்கள் நடிக்கப்பட்டு வந்ததாக அறியமுடிகின்றது. மியான்மரில், இராம கதை 'அம ஜிதாவ்' என்று அழைக்கப்படுகிறது. மேலும் சில சமயங்களில் ஜாதகத்தின் ஒரு பகுதியாகக் கருதப்படுகிறது. இங்கு இராமர் 'யமா' என்றும், சீதா திடா என்றும் குறிப்பிடப்படுகிறார் . இது பதினொன்றாம் நூற்றாண்டில் நடந்ததாக நம்பப்படுகிறது. இப்போது இந்தக்கதை தாய், ஜாவானீஸ் மற்றும் மலாய் மொழிகளால் மாற்றங்கள் அடைந்துள்ளது. பாரம்பரிய பர்மிய நடன பாணி மூலம் கதை சொல்லப்படுகிறது. இந்தச் சித்தரிப்பில், கதை மிகவும் அலங்காரமான உடைகள் மூலம் வழங்கப்படுகிறது. எனவே இது மற்ற இடங்களில் உள்ள இராமகாதையிலிருந்து வித்தியாசமாக உணர்த்துகின்றது.

இராமாயணத்தின் பர்மிய நடன வடிவம் (புகைப்படம்: இணையம் <https://www.etvbharat.com/ta/opinion/ramayanas-of-southasian-countries-like-thiland-mayasia-indonesia-tns24071603348>)

இராமாயணத்தில் உள்ள வேறுபாடுகள்:

தென் கிழக்கு ஆசிய இராமாயணங்களில் இராவணனுக்கு, 10 தலைகளும், 20 கைகளும் உள்ளதாகக் கூறப்படவில்லை. வால்மீகி மற்றும் கம்பராமாயணத்தில், தசரத மன்னருக்கு கவுசல்யா, சுமித்திரை, கைகேயி என்று மூன்று மனைவியர். ஆனால், தாய்லாந்தின் இராமாயணத்தில் இவர்கள் கவுசுரியா, சமுத்ராஜா, கையாகேஷி என்று அழைக்கப்படுகின்றனர். ஆனால், மலாய் மொழி ஹிக்காயத் ஸ்ரீராமாவில் தசரத மன்னருக்கு, இரு மனைவியர் தாம்.

அவர்களின் பெயர் மண்டோரி, பல்யாதூரி. தாய்லாந்து இராமாக்கியன் காவியம், கம்பராமாயணத்துடன் நெருங்கிய தொடர்புடையது. தமிழ்ச்சொற்களும், பெயர்களும் உள்ளன. கலைக்கோட்டி, இராம பட்டன், திரிபுரம், கென், சடாயு ஆகியவை சில உதாரணங்கள். இதைப் போன்றே, மலாய் மொழி ஹிக்காயத் ஸ்ரீராமாவிலும் பல தமிழ்ச் சொற்கள் காணப்படுகின்றன. இதைப் போன்றே, மலாய் மொழி ஹிக்காயத் ஸ்ரீராமாவிலும் பல தமிழ்ச் சொற்கள் காணப்படுகின்றன. தமிழர்களால், இப் பகுதிகளில் இராமாயணம் பரப்பப்பட்டதே இதற்குக் காரணம் என்று கூறப்படுகிறது. (கீழ்க்கண்டப் பகுதி ஆங்கிலத்திலிருந்து தமிழில் மொழிப்பெயர்க்கப்பட்டுள்ளது)

Ramayana In Southeast Asia என்ற ஆய்வுக்கட்டுரையின் படி, சீதையைக் காப்பாற்றுதல் என்ற தலைப்பிலுள்ள செய்திகளை இங்கு கொடுத்துள்ளேன். அதில் குறிப்பிடும் ஏழு நாடுகளில் உள்ள இராமாயணத்தில் சீதையைக் காப்பாற்றும் நிகழ்ச்சி எவ்வாறு வேறுபடுகிறது என்பதைத் தெளிவாக கட்டுரையாளர்கள் எடுத்துரைத்துள்ளனர்.

இந்தோனேசியா இராமர் மற்றும் லட்சுமணர் அலைந்து திரிந்தபோது, இளவரசர்கள் குரங்குகளின் ஒரு குழுவைச் சந்தித்தனர், அவர்கள் அவர்களுக்கு ஷிந்தாவின் சில நகைகளைக் காட்டினர்: ஒரு அரக்கனால் தெற்கு நோக்கி ஓட்டிச் செல்லப்பட்ட வானத்தில் ஒரு தேரிலிருந்து ஒரு அழகான பெண் அழுதுகொண்டு தனது நகைகளைக் கீழே போடுவதைக் குரங்குகள் கண்டன. குரங்குகளில் அனுமனும் ஒருவர், இறுதியில் ஷிந்தாவின் இருப்பிடத்தை அலெங்காவில் உள்ள ரஹ்வானாவின் ராஜ்யத்தில் கண்டுபிடித்தார். குரங்குத் தலைவன் சக்ரீவனின் உதவியைப் பெற்ற இராமர், ஒரு குரங்குப் படையைத் திரட்டி, தெற்கு நோக்கி அணிவகுத்துச் சென்று, கடலின் குறுக்கே ஒரு பாலத்தைக் கட்டி அலெங்காவைக் கடந்தார். ஒரு காவிய போருக்குப் பிறகு, ஷிந்தாவின் தலைவனை இராமர்க் கொன்று இறுதியாக விடுவித்தார் (பாகு, 2016).

தாய்லாந்து அவள் இன்னும் உயிருடன் இருப்பதை இராமர் அறிந்ததும், சீதையைத் தான் இறந்துவிட்டதாகச் சொல்லி தனது அரண்மனைக்கு நினைவு கூர்ந்தார். அவள் அவனைப் பார்க்க விரைகிறாள், ஆனால் அவள் ஏமாற்றப்பட்டதை கண்டு கோபத்தில் பறக்கிறாள். எனவே, உதவியற்ற கோபத்தில், அவள் பூமித்தாயை அழைத்து செல்ல அழைக்கிறாள். அவளை மீண்டும் அழைத்து வர அனுமன் நிலத்தடி பகுதிகளுக்கு அனுப்பப்படுகிறான், ஆனால் அவள் திரும்பி வர மறுக்கிறாள். அவர்களை மீண்டும் ஒன்றிணைக்கச் சிவனின் சக்தி தேவை (ஸ்ரீசுரங், 2006).

மியான்மர் இராமர், குரங்கு தளபதியான ஹனுமானின் உதவியுடன், லங்கா தீபாவின் இராச்சியத்தைத் தாக்கினார், இறுதியில் ஹனுமான் திடாவை மீட்டார். கடத்தல் முழுவதும்

திடாவின் விசுவாசத்தை இராமர் நம்பவில்லை. எனவே திடா சபதம் எடுத்து நெருப்பில் இறங்குகிறார். திடா காயமின்றி வெளியே வந்த பிறகு, இராமரும் திடாவும் திரும்பிச் சென்றனர். அயோத்தி (தாவ் காங்).

வியட்நாம் சீதையைத் தேடும் வழியில், இராமர் இரண்டு குரங்கு மன்னர்களுக்கு இடையே நடந்த மோதலை எதிர்கொண்டார், அவர்களில் ஒருவரான சுக்ரீவருக்கு உதவ முடிவு செய்தார். பின்னர் சுக்ரீவன் தனது தளபதியான இராமருக்கு உதவுமாறு கேட்டார், அவர் அவ்வாறு செய்தார். இறுதியாக, அனுமன் மற்றும் குரங்குகளின் உதவியுடன், சீதையை மீட்க இராமர் வெற்றி பெற்றார் (பாசு, 2016).

கம்போடியா இராமருக்கு அனுமன் உட்படப் பலரின் உதவி தேவைப்பட்டது. இராமர் மற்றும் இராமர் பல போர்களை நடத்தினர். இறுதியில் இராமர் வெற்றி பெற்றார், இராமனைத் தோற்கடித்தார். துரதிர்ஷ்டவசமாக, இராமர் நியாங் சோடா படுக்கையின் கீழ் இராமரின் வரைபடத்தைக் கண்டெடுத்தார். இதனால் இராமர் லட்சுமியிடம் நியாங் சோடாவைக் கொல்ல உத்தரவிட்டார், ஆனால் நியாங் சோடா கர்ப்பமாக இருந்ததால் லட்சுமி அந்த உத்தரவை நிறைவேற்றவில்லை (ஜேக்கப், 2007).

மலேசியா அனுமனின் உதவியுடன், இராமரும் லட்சுமணரும் இராவணனை எதிர்த்துப் போராட முடிந்தது. ஆனால் பின்னர் இராவணனின் மகன் பாதாள மகாநாயன், இராமரைப் பூமிக்கு அனுப்புகிறார், இறுதியில் அனுமன் அவரைக் காப்பாற்றுகிறார். இறுதியில் இராமர் இராவணனைக் கொன்று சீதையை மீட்கிறார். ஆனால் பின்னர் சீதை இராவணனுடன் தொடர்புக் கொண்டதாக சந்தேகம் இருந்ததால் இராமரால் சீதை நிராகரிக்கப்பட்டார். எனவே சீதா ஒரு சபதம் எடுத்து நெருப்பில் குதித்து பின்னர் அவள் காயமின்றி வெளியே வந்தாள். எனவே இராமரும் சீதையும் மீண்டும் இணைகிறார்கள் (முனியாண்டி, 1995).

பிலிப்பைன்ஸ் மீட்புக்குப் பிறகு சீதையைத் தூய்மைப்படுத்த எந்த நெருப்பு சோதனையும் இல்லை. (பிரான்சிஸ்கோ, 1969)

இராமாயணத்தின் முக்கிய கதாபாத்திரமான சீதையின் முக்கியத்துவம் சீதையை மீட்பதில் தான் உள்ளது. சீதையை மீட்பதற்கு முன்னும், சீதையை மீட்டபின்னும் ஒரு பெண்ணின் அவல நிலையை வெளிப்படுத்தும் காட்சிகள் சற்று மாற்றி அமைக்கப்பட்டிருப்பதை இதன் மூலம் அறிய முடிகிறது. மேற்கண்ட ஆய்வுக்கட்டுரையின் சான்றுகளும் அந்தந்த நாட்டின் பண்பாட்டை அல்லது விருப்பத்தைச் சார்ந்து அமைகிறது என்பதைச் சுட்டிக் காட்டுகிறது.

முடிவுரை:

இதுகாறும் மேற்கண்ட தகவல்கள் படி, இராமாயணம் இந்தியாவைத் தாண்டி தென்கிழக்காசிய நாடுகளான மியான்மார், லாவோஸ், தாய்லாந்து, கம்போடியா, வியட்நாம் மலேசியா, சிங்கப்பூர், இந்தோனேசியா, பிலிப்பீன்ஸ், புருணை, கிழக்குத் திமோர் ஆகியவற்றில் பரவியிருந்தது. இது தவிர இலங்கை, சீனா, திபெத், ஜப்பான், ஈரான் போன்ற உலக நாடுகளிலும் இராமாயணம் பரவியுள்ளதை அறிய முடிகின்றது. இருப்பினும் இராமாயணம் அப்படியே மொழிபெயர்ப்பு செய்யப்படாமல் அவரவர் நாட்டுப் பண்பாடு மற்றும் கலாச்சாரங்களை ஒட்டியே எழுதப்பட்டுள்ளது. புத்த மதத்தாரும், சமண மதத்தாரும் இராமாயணங்களை இயற்றி இருப்பதும் இங்குக் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும். மேற்கண்ட சான்றுகளின் வழி இராமாயணம் உலக அளவில் பரவலாக் காணப்படும் காவியமாக உருப்பெற்றுள்ளது என்பது தெளிவாகிறது.

அடிக்குறிப்புகள்:

1. ப.ஜோதீஸ்வரன், தென்கிழக்காசிய நாடுகளில் இந்துப் பண்பாடு, மொடேன் கல்வி நிலையம், நல்லியடி, பருத்தித்துறை.ப:
2. Nguyen Thi Tam Anh*, Nguyen Duy Doai**, *Ramayana Retellings in Southeast Asia:Ravana and Hanuman in Popular Culture, Case study in Thailand and Vietnam, SUVANNABHUMI Vol. 13 No. 1 (January 2021)*
3. Nguyen Thi Tam Anh*, Nguyen Duy Doai**, *Ramayana Retellings in Southeast Asia:Ravana and Hanuman in Popular Culture, Case study in Thailand and Vietnam, SUVANNABHUMI Vol. 13 No. 1 (January 2021)*

துணை நின்ற நூல்கள்:

1. அ.தட்சிணமூர்த்தி, தமிழர் நாகரிகமும் பண்பாடும், ஐந்திணைப்பதிப்பகம், சென்னை,1994
2. கா.ராஜன், தொல்லியல் நோக்கில் சங்க காலம், உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம், சென்னை,2004
3. ப.ஜோதீஸ்வரன், தென்கிழக்காசிய நாடுகளில் இந்துப் பண்பாடு, மொடேன் கல்வி நிலையம், நல்லியடி, பருத்தித்துறை.
4. பேரா.அ.ச. ஞானசம்பந்தன், இராமன் பன்முகநோக்கில், கங்கை புத்தகநிலையம், தியாகராய நகர், சென்னை -17, இரண்டாம் பதிப்பு 2002

ஆய்வுக்கட்டுரைகள்:

1. Malinisan, vinod c kannan, *The Ramayana in Indonesia*, Ravidayal pub, Bombay, 2004,
2. *Ramayana In Southeast Asia*, C. Reinhart¹, Melodina Sy Cruz², Penny Wong Pui Yan³, Rangga Ardia Rasyid⁴, Siriwut Boonchuen⁵, Nguyen Le Van An⁶,
https://www.researchgate.net/publication/343934732_RAMAYANA_IN_SOUTHEAST_ASIA.
3. Nguyen Thi Tam Anh*, Nguyen Duy Doat**, *Ramayana Retellings in Southeast Asia: Ravana and Hanuman in Popular Culture, Case study in Thailand and Vietnam*, SUVANNABHUMI Vol. 13 No. 1 (January 2021)

இணையம்:

1. <https://www.awazthevoice.in/heritage-news/ramayana-in-southeast-asia-ram-is-considered-reincarnation-of-buddha-in-laos-26643.html>
2. *Võ Cảnh inscription* —wikipedia
3. <https://www.religionworld.in/ramayana-in-philippines-ramayana-is-told-through-maharaja-ravana/>
4. <https://www.etvbharat.com/ta/opinion/ramayanas-of-southeast-asian-countries-like-thailand-mayasia-indonesia-tns24071603348>

அரண்

பன்னாட்டுத் தமிழாய்வு மின்னஞ்சல்

அறிவிப்பு / Announcement

அன்பான தமிழ்ச் சொந்தங்களே

வணக்கம்.

வரும் 2026, ஜூலை மாதம் வெளிவரும் அரண் பன்னாட்டுத் தமிழாய்வு மின்னஞ்சலுக்கான ஆய்வுக் கட்டுரைகள் ஆய்வாளர்களிடமிருந்து வரவேற்கப்படுகின்றன.

கட்டுரை வந்து சேர வேண்டிய கடைசி நாள் - ஜூலை 10. அதற்கு பின் வரும் கட்டுரைகள் ஜூலை இதழில் இடம்பெறாது என்பதை தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்.

www.aranejournal.com